

בש"פ 4937/19 - פלוני נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

בש"פ 4937/19

לפני: כבוד השופט ע' גרוסקופף

העורר: פלוני

נגד

המשיבה: מדינת ישראל

ערר לפי סעיף 53 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות
אכיפה-מעצרים), התשנ"ו-1996 על החלטת בית
המשפט המחוזי תל אביב-יפו מיום 30.06.2019
במ"ת 27310-01-18 שניתנה על ידי כב' השופט
אברהם הימן

תאריך הישיבה: י"ט בתמוז התשע"ט (22.07.19)

בשם העורר: עו"ד שילה ענבר; עו"ד שלי גבאי; עו"ד שחר חצרוני

בשם המשיבה: עו"ד עודד ציון; עו"ד תמר טייטלבוים

החלטה

עמוד 1

לפני ערר על החלטת בית המשפט המחוזי בתל אביב-יפו (כב' השופט אברהם הימן), מיום 30.6.2019 במ"ת 27310-01-18, במסגרתה נדחתה בקשת העורר לשחרורו למעצר בפיקוח אלקטרוני.

1. החלטתו של בית המשפט קמא מפורטת, ואסתפק לפיכך בציון עיקרי הדברים. עסקינן בפרשיה חמורה של ארגון פשיעה אשר במסגרת פעילותו, כך על פי הנטען בכתב האישום, היה העורר מעורב בביצוע עבירות רצח, ניסיון לרצח, חטיפה לשם רצח או סחיטה במסגרת ארגון פשיעה, עבירות מס והלבנת הון. כל זאת לפי סעיפי החיקוק הבאים (בהתאמה): 300(א)(2), 305(1), 372 סיפא לחוק העונשין, התשל"ז-1977, סעיף 220(5) לפקודת מס הכנסה [נוסח חדש], התשכ"א-1961, וכן סעיף 3(א) לחוק איסור הלבנת הון, התש"ס-2000. העורר עצור מיום 29.10.2017, מועד בו היה בן 17 וחודשיים. דיוני ההוכחות בתיק העיקרי טרם החלו, ולבקשת הסנגורים הם נדחו עד לפברואר 2020. גם דיון בעילת מעצר טרם התקיים וכן לא התקיים דיון ב"ראיות לכאורה" בעניין העורר, לאור עמדת באי כוחו כי אין מקום לקיימו כל עוד לא התקבלו כל חומרי החקירה שדרשו.

2. ביום 26.2.2019 הורה בית משפט זה כי לאור התמשכות המעצר, ובשים לב לכך שהעורר היה קטין בעת ביצוע המעשים המיוחסים לו, יש לערוך תסקיר מעצר בעניינו (בש"פ 1088/19 מדינת ישראל נ' פלוני 26.2.2019), מפי כב' השופט יצחק עמית). זאת, על מנת לבחון את אפשרות שחרורו לחלופת מעצר. בעקבות זאת התקבלו שני תסקירים בעניין העורר (הראשון ב-21.3.2019 והשני ב-13.6.2019), בגדרם בא שירות המבחן בהמלצה לשחרורו למעצר בפיקוח אלקטרוני בדירה שנשכרה לצורך כך בכפר קרע. ואולם, לאחר קבלת התסקיר הראשון, במסגרת החלטתו מיום 7.5.2019 קבע בית המשפט המחוזי (כב' השופט יוסי טופף) כי המפקחים המוצעים אינם מתאימים בהינתן צרכי הפיקוח הנדרשים בנסיבות. לאחר קבלת התסקיר השני, שעניינו במפקחים מוצעים נוספים, בית המשפט המחוזי שב ונדרש לעניין אך בהחלטתו מושא ערר זה החליט כי אין לקבל את המלצת שירות המבחן. בשני המקרים לפיכך הורו השופטים על המשך מעצרו של העורר מאחורי סורג ובריח, וזאת לאור התרשמותם כי חלופת המעצר שהוצעה אינה מאיינת בצורה מספקת את רמת הסיכון הגבוהה הנשקפת מהעורר.

3. לאחר ששמעתי את באי כוח הצדדים ועיינתי בחומר שהוגש, הגעתי למסקנה כי אין מקום להתערב בהחלטת בית המשפט קמא. כידוע, בבואו לבחון אפשרות שחרור נאשם לחלופת מעצר, השאלה העומדת לנגד עיני בית המשפט היא האם יש בחלופה כדי לאיין את המסוכנות הנשקפת ממנו (בש"פ 2846/19 פלוני נ' מדינת ישראל, פסקה 9 (25.4.2019); בש"פ 7873/12 פלוני נ' מדינת ישראל, פסקה 14 (20.11.2012)). בענייננו, אין חולק כי רמת המסוכנות הנשקפת מהעורר היא גבוהה, שלא לומר גבוהה מאד. מיוחסת לו חברות בארגון פשיעה מסוכן, ומעורבות בליבת הפעילות של ארגון זה. כל זאת, למרות גילו הצעיר. בהינתן מצב דברים זה, על בית משפט הבוחן את אפשרות השחרור לחלופת מעצר להשתכנע כי המדובר בחלופה הדוקה, שלא לומר הרמטית, אשר תמזער את הסיכון למינימום עמו ניתן להסכין. זאת, בשים לב לשיקולים העומדים לטובת העורר, בהם התמשכות המעצר וגילו הצעיר. בית המשפט קמא לא התרשם כי החלופה המוצעת בשלב זה עומדת בתנאים המחמירים הללו. הוא אומנם התרשם לחיוב מהמפקחים שהוצעו, אך יחד עם זאת מצא, מהטעמים שפירט, כי אין בהם די על מנת להפחית במידה הדרושה את רמת הסיכון. כן מצא בית המשפט קמא פגמים במקום מעצר הבית. ספקותיו של בית המשפט קמא אינם נעדרים בסיס, והתרשמותי ממכלול הנסיבות אינה שונה באופן מהותי מהתרשמותו. אכן, ייתכן מאד שלגבי נאשם אחר בתיק אחר, ניתן היה להסתפק במפקחים שגויסו לטובת העניין ובחלופת מעצר הבית המוצעת. ואולם, לא כן ביחס לתיק בו עסקינן, וביחס לעורר דנן.

קיצורו של דבר, דין הערר להידחות. ההחלטה על מעצר העורר עד תום ההליכים בעינה עומדת.

ניתנה היום, כ' בתמוז התשע"ט (23.7.2019).

ש ו פ ט
